

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

De personen die van heden een abonnement aan den Postrijder nemen voor het jaar 1872, zullen het blad gratis ontvangen tot aanstaande nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 30 NOVEMBER.

De meeting die aanstaanden zondag 3 december, op het stadhuis te Tongeren moest plaats hebben ter beking van den ijzeren weg van Brussel naar Aken, is uitgesteld. De dag waarop hij zal plaats hebben zal verder bepaald worden.

Een meeting zal te Sichen plaats hebben, zondag 10 december.

De doctrinaire bladen kondigen alle morgenden de demissie der ministers aan.

Wij kunnen uit goede bron verzekeren dat het ministerie onwankelbaar vast staat en dat geen der ministers voornemens is zich terug te trekken.

Het straatrumoer.

Men leest in het Handelsblad: En denkt ge dan, wezenlijk, burgers, dat de reden van al dat gewoel te Brussel, de benoeming van M. de Decker, tot gouverneur van Limburg, is?

Wordt ge dan kindsch? De tegenpartij weet zeer goed dat M. de Decker kan bedrogen zijn; maar dat hij bedrogen heeft — kom! er zijn menschen die boven de verdenking verheven zijn, en wij gelooven dat M. de Decker een van die is.

Neen, het straatrumoer heeft andere en verschillende redenen; men vindt deze eenvoudig hierin, dat de Baristen en Frëristen weër kost wat kost aan de schotel willen zitten.

Dat is voor die soort het lokaas; doch andere, zekere kopstukken, zien de zaak dieper in en hopen wel wat meer, zonder dat wij hen direkt van deelneming beschuldigen.

Nog niet te vreden.

Zullen zij te vreden zijn, vroegen wij gisteren, nu M. de Decker zijne demissie gegeven heeft?

Neen, zegden wij; de doktrinaire-Internationale wil meer, zij wil alles in rep en roer zien.

Men bericht ons uit Brussel, dat men reeds briefjes rondstrooit en schriften aanplakt, om de ministers te dwingen heen te gaan.

Morgen zullen zij, dit bekomen, nog eens verder gaan.

Volgens men zegt, is de ministerraad wel besloten niet te wijken; doch 't grondwettelijk land sta op en protesteert tegen 't straatrumoer.

Te Brussel zijn vele deftige burgers bang: de Internationale, zegt men, sluipt tusschen de beweging.

Heeft Parijs nog niet genoeg geleerd wat de Commune, ondersteund door de logie, daar heeft tweeweg gebracht.

Ziehier den brief waardoor M. de Decker zijn ontslag als gouverneur heeft aangeboden:

Hassel, 25 november 1871.

Mijnheer de Minister,

Ik verzoek u aan den koning mijn ontslag voor te leggen als gouverneur van Limburg, welk ambt mij Z. M. door haar koninklijk besluit van 11 oktober laatstleden heeft willen toestaan.

Ik begrijp al de ernstigheid van deze beslissing. Ik beken dat ik mij in het begin verzette tegen het denkbeeld van te schijnen toe te geven, aan beschuldigingen, des te schandelijker, omdat zij plaats hadden in het parlement, waar ik mij niet kon verdedigen, en hetwelk, tegen alle grondwettelijk recht, in een gerechtshof was veranderd, wanneer de rechterlijke overheid zich sedert twee jaren, nopens de zaken Langrand aan ieverige opzoekingen overlevert.

Dat strijdt mij des te meer tegen, omdat op het oogenblik zelve, dat M. de prokureur-generaal officieel verklaarde, dat er geene beschuldiging tegen mij bestond, M. Bara mij, op zijne eigen autoriteit, als eenen beschuldigde durfde behandelen, en dat, zonder de beslissingen der eenige bevoegde macht af te wachten, een oud-minister, de driften der menigte opwekte tegen een oud-kollega, (M. Nothomb) welke door al de partijen

werd geacht, en ik durf het zeggen, nog geacht wordt, ter oorzaak der onbetwistbare loyaliteit van zijn karakter.

Mijn eerste indruk was dus, op den post te blijven, welke mij was toevertrouwd.

Maar mijne benoeming was het voorwendsel van onlusten, waarvan de wezenlijke oorzaak de behoefte was, om een ministerie, wettig gerugsteund door de ware vertegenwoordiging van het land, door eene dier plotselinge bewegingen, ongelukkiglijk historiek geworden, revolutionairlijk neer te slaan.

Mijn ontslag is een middel om de driften te bekoelen en de vooroordeelen te doen verdwijnen. Van dan af mag ik de verantwoordelijkheid niet blijven dragen van eenen toestand, welke ik moet helpen doen ophouden.

Ik vervul lyaal eenen plicht in het belang van het vaderland, dat ik altijd bemind heb, in het belang onzer instellingen, die men moet vrijwaren tegenover de gebeurtenissen, welke er den geest van vervalschen en er het regelmatig spel van vernietigen.

Bij het neerleggen mijner openbare functiën, wacht ik met kalmte en vertrouwen de beslissingen af der justitie van mijn land.

Men heeft mijne ziel met beledigingen en lasteringen vervuld; doch men zal er niet in gelukken haar te verontzeten of te verbitteren.

Aanvaard, M. de minister, op nieuw de verzekering mijner hoogachting.

P. DE DECKER.

De Kamer.

Zitting van 28 november.

M. GUILLAUME, minister van oorlog, legt het wetsontwerp neer over het kontingent van het leger voor 1872.

Aan het dagorde heeft men de beraadslaging over het budget van oorlog.

M. GUILLAUME protesteert tegen de overdrijvingen welke men hem heeft toegeschreven. Hij verlangt de afschaffing der plaatsvervanging, dit wil zeggen, den persoonlijke dienst, maar niet den verplichtenden dienst, zooals men gezegd heeft.

M. LELIÈVE doet de noodzakelijkheid uitschijnen van een nieuw militair wetboek; de soldaten moeten dezelfde waarborgen als de andere burgers genieten.

M. GUILLAUME herinnert dat de inrichting van ons leger zekere leemten in zich bevat, en dat er eene commissie is benoemd geworden, ten einde maatregelen voor te stellen, om daar in te voorzien. Alvorens eene beslissing te nemen, moeten wij de uitlagen van de werkzaamheden dezer commissie afwachten en zien wat er in de naburige landen gedaan wordt.

M. COUVREUR wijst op het onvoldoende onzer militaire inrichting, welk ons maar den schijn van een leger geeft. Het gouvernement moet diepgaangaande zijne inzichten doen kennen, zonder zich achter eene gemengde commissie te verbergen, welke tot geen hoegenaamd resultaat leiden kan.

Waren onze forteressen, tijdens den laatsten oorlog, in staat van verdediging? Geenszins.

Te Luik was er eene ruime bres in de citadel, welke in der haast moest toegemaakt worden. Dendermonde — in geval die plaats tot ons verdedigingsstelsel behoort, — Dendermonde was in een jammerlijken toestand.

Te Antwerpen moest men op den linker oever en te Merxem, forten oprichten, om de stad voor een bombardement te vrijwaren. — Men weet, dat wij, op de verzekering der voorgangers van den minister van oorlog, 50 miljoen hebben gestemd, om Antwerpen buiten alle gevaar van dien aard te stellen.

M. JACOBS, M. de minister van oorlog heeft een verslag opgesteld, welk hij aan de goedkeuring zijner collegas onderworpen heeft en wij hebben hem geantwoord: Onderwerp dit verslag aan eene commissie, die zal te bestatigen hebben over het bestaan der leemten en de middelen om die aan te vullen. Ziedaar wat het gouvernement gedaan heeft, door een feit daar te stellen.

Wij waren eens van gevoelen tot 't benoemen eener commissie. Indien er een strijdig gevoelen over de grondslagen van het verslag bestaan hadde, zouden wij den minister van oorlog niet veroorloofd hebben dit aan het onderzoek eener commissie te onderwerpen. Dus was er eensgezindheid voor het geheel, maar wij hebben afzonderlijke deelen niet kunnen controleeren.

Men zegt dat wij ons niet hebben willen verklaren voor de kiezingen; maar het kiezerskorps zal ons rekening kunnen vragen der handhaving van de militaire inrichting. Wij zullen volgens onze daden beoordeeld worden; ik ontwijk geenszins de uitspraak der kiezingen.

want ik beken dat het de goedkeuring van een groot deel des lands mist.

Alwie aan het bestuur geweest is, weet dat die macht niets is dan eene opvolging van vergelijkelijken of schikkingen. Men moet niets doen dan hetgene mogelijk is.

Zitting van den 29 november.

M. DEBUISSEAU vraagt of het waar is zooals M. Anspach zeide dat de benoeming van M. de Decker als gouverneur van Limburg aan den Koning opgedrongen was.

M. KERVYN, minister van binnenlandsche zaken. De persoon des Konings mag in deze vergadering niet ontbond worden. Maar terwijl mijne collegas er op aandringen, zal ik hun doen weten dat alle vertelsels welke de dagbladen verteld hebben aangaande de drukking op den Koning uitgeoefend geheel benevens de waarheid zijn.

Hof van assisen van Limburg.

De sessie van het hof van assisen der provincie Limburg van het vierde kwartaal 1871, is verleiden maandag te Tongeren geopend geworden onder voorzitterschap van M. Wagemans, raadsheer bij het hof van beroep.

De eerste zaak is eene beschuldiging van kindermoord ten laste van Anna Guillaume, oud 32 jaren, geboren en woonachtig te Lanaye.

De beschuldigde heeft voor verdedigers de heeren advokaten Meyers van Tongeren en Eberhard van Luik.

Door den jury onplechtig verklaard is zij vrijgesproken.

De tweede zaak die aan den jury onderworpen wordt is eene betichting van moord, op dit oogenblik is de zaak niet uitgesproken.

Zijn ridders benoemd van het Leopolds-orde: M. Demal, directeur van het collegie van St-Truiden.

M. Pelsers, directeur van de aangenomen normaal scholen van St-Truiden.

M. Wouters, onderwijzer te Alken.

De oogst van 1871.

De uitzonderlijke strengheid van den winter en het slecht weder van de lente hebben, gelijk men weet, de eerste zaaiingen van tarwe en rogge vernietigd. Deze zijn grootendeels moeten omgereden en vervangen worden door zomergranen, die, wat tarwe en rogge aangaat, maar een geringen oogst hebben geleverd, dit is te zeggen weinig graan en weinig stroo.

Het tekort dat er uit voortvloeit is des te aanzienlijker, daar de uitgestrektheid aan beide graansoorten besteed, eene vermindering heeft ondergaan van 15 tot 20 t. h.

De middelbare opbrengst der tarwe per hectaar bedraagt 5-28, hectol. minder dan die van een goed gewoon jaar. Dit verschil berekenende naar de bedeuwde oppervlakte, vindt men dat er een tekort bestaat van 1 miljoen 500 duizend hectol. in den oogst der tarwe alleen.

De haver heeft in het algemeen de rogge vervangen. Onder al de graanoogsten is het die, welke de beste uitkomst heeft geleverd. Sedert langen tijd is de haver oogst niet zoo rijk geweest als in 1871.

Men mag insgelijks tevreden zijn met den boekweit oogst.

De winteroogst is vernietigd geworden. Men heeft in de plaats zomergarst gezaaid, waarvan de oogst als goed te beschouwen is.

Het is niet even zoo met het zomerkoolzaad, welk men op eenige plaatsen vervangen heeft door winterkoolzaad. Dit gewas heeft weinig opgebracht.

De paardenboonen en de erwten hebben eenen overvloedigen oogst geleverd.

Die van het vlas is goed.

De klaver heeft veel geleden; ook is er weinig voortgekomen van de eerste sneden; die van de tweede snede was beter. Er is eene vergoeding van dit klein ongeluk aangeschaft geworden door den hooioogst, die voortreffelijk was.

De oogst der aardappelen is gemeen; die van de beeten en andere wortelplanten leveren een voldoende produkt.

Ziehier nu de toestand der vreemde landen: Duitsland (Pruisen). — In de noordstreken, waar de tarwe aan de winterkoude heeft weerstand geboden, heeft zee een middelbare opbrengst gegeven. Elders was de oogst weinig voldoende. Het is even zoo geweest met de rogge. Evenals in ons land, zijn beide graansoorten in het algemeen vervangen geworden door de zomergranen waarvan de oogst zoo het schijnt, redelijk is geweest. Die der haver is voortreffelijk. Men is voldaan over het voeder; maar de aardappelen zijn aangedaan geworden van de ziekte en hebben

maar eene lauwe opbrengst gegeven. De Rijnprovincien en Westfalen zijn de streken die het meest door de wintervorst en de lentekoude beproefd werden.

Koninkrijk Saksen. — Saksen heeft eenen goeden oogst gehad van tarwe en rogge; de hoedanigheid is echter gemeen. Haver is overvloedig, evenals de voederplanten van alle slach. Gerst en groenselplanten, leverden insgelijks een goeden oogst.

Oldenberg en Mecklemburg. — Voldoende oogst voor de rogge, doch minder goed voor de tarwe. De zomergranen leverden een product rijk en overvloedig aan graan en stroof. De aardappelen zijn van de ziekte aangedaan geworden in de zware bodems; op de lichte is de opbrengst tamelijk goed.

Brunswijk. — Tamelijk goede oogst voor de rogge, doch slecht voor de tarwe. Zomergraan en voeder overvloedig. De aardappelen hadden van de ziekte te lijden in de zware landen en de opbrengst der wortelgewassen laat te wenschen over.

Anhalt. — Oogst voldoende voor de wintergranen en zeer rijk voor de zomergranen en de groenselgewassen. De opbrengst der aardappelen en beeten laat te wenschen over.

Beieren. — In Zuid-Duitsland is men de koude van winter en lente, die zoo veel schade aanrichtte in Noord- en Midden-Duitsland, Frankrijk, Holland en in België, niet eens gewaar geworden. Ook hebben de winteroogsten aldaar veel minder geleden. Dit laat zich ook toepassen aan den boomenkweek, want in verscheidene streken van Zuid-Duitsland is het fruit in overvloed.

Wat bijzonderlijk Beieren aangaat, het koolzaad leverde er een gewonen oogst. Die van de rogge, van de tarwe en van de zomergranen is goed. Het voeder is overvloedig, en het produkt der wortelgewassen staat gelijk met dat van een middelbaar jaar. De hoppeoogst alleen laat te wenschen.

Wurtemberg. — De opbrengst der onderscheidene producten van het land is nog beter geweest dan in Beieren. Onder al de deelen van Duitsland is Wurtemberg het meest begunstigd geworden. Tarwe, rogge, gerst, haver, spelt en koolzaad leverden rijke opbrengsten zoo voor de hoeveelheid als voor de hoedanigheid. Daar bestaat voeder in grooten overvloed en men is voldaan over de wortelgewassen.

Oostenrijk. — In Bohemen hebben de granen het voeder en de wortelen een voldoende oogst geleverd.

Die van de hoppe bereikt maar het derde van een gewoon jaar.

Buitenlandsch nieuws.

M Thiers is inderdaad denzelfden dag uit Rowaan naar Versailles teruggekeerd, alwaar hij zich, ieverig dan ooit, bezig houdt met de wetsvoorstellen die eerstzinds aan de beraadslagingen der Nationale Vergadering onderworpen zullen worden door het Staatsbestuur ofwel door de hoofdmannen der verschillende partijen in de Wetgevende Kamer vertegenwoordigd. Onder die wetsontwerpen voorspelt men een van zonderlingen aard, te weten dat de driekleurvlag de nationale vaan van Frankrijk blijft.

Dank aan dezen list, zouden de versmelters zich kunnen ontlasten van den graaf van Chambord en zijne witte vlag, ter gunste van den graaf van Parijs.

Wat den heer Thiers betreft, deze houdt zich altoos aan het program zijner Booschap: hij blijft van oordeel dat Frankrijk zich bepaald moet inrichten, doch maar op den oogenblik dat deszelfs vertegenwoordigers, bij middel van gedeeltelijke kiezingen, zich hebben kunnen doordringen met de wezenlijke wenschen des lands.

Keizer Wilhelm van Duitsland heeft, in zijne hoedanigheid als koning van Pruisen, den zittijd van den pruisischen Landdag geopend. In zijne Troonrede, [bedaukt hij eerst het volk voor deszelfs waardige houding tijdens den jongsten oorlog, en doet gevoelen dat het nieuwe deutsche keizerrijk waken moet op de veiligheid en de macht der verscheidene nationaliteiten vanden germaanschen Bond.

Aangaande de beweging op het goddienstig veld, in Duitsland ontstaan, verklaart de koning dat de Staat deszelfs algeheele zelfstandigheid behouden zal ter verzekering van het recht des burgerlijken gezags, en ten einde te zelfder tijd, naast de onafhankelijkheid der kerken en geestelijke vereenigingen, op dewelke zij recht bezitten, de vrijheid van geloof en geweten van iederen burger te beschermen.